

ЖИТТЄВИЙ ТА ТВОРЧИЙ ШЛЯХ ХУДОЖНИКА ЮРІЯ КОЗАКА

Долга К.

Юрій Козак - український художник, член Національної спілки художників України, член благодійної арт-асоціації «Золота палітра», учасник багатьох художніх виставок.[3, с. 54]

Юрій Іванович Козак народився 5 лютого 1956 року в місті Києві. Батько Іван Захарович Козак працював художником-оформлювачем, на підприємствах Києва, зокрема на мотозаводі, в кінотеатрі «Тампере». Мати, Соф'я Антонівна працювала бухгалтером у житлово-експлуатаційній конторі. [2]

Батько, Іван Захарович, був дуже талановитою людиною. Самостійно навчився малювати у ранньому дитинстві. Згодом закінчив курси художників-оформлювачів і все своє подальше життя присвятив малюванню. Побачивши тягу до малювання у сина, Іван Захарович цьому дуже зрадів і в нього з'явилася мрія, щоб маленький Юрко став справжнім художником, картини якого будуть прикрашати не тільки стіни власного будинку, але й знайдуть місце в галереях.[2]

Весь свій вільний час батько проводив із сином біля мольберта. Підсумком перших занять стали картини Юрка, намальовані на стінах коридору його квартири. Батьки тільки розвели руками, але не сварилися на хлопчика, якому на той час виповнилося 4 роки. Так малий Юрко і почав потрошку малювати. Пізніше, коли хлопчик пішов до школи, він став активно приймати участь у творчому житті школи: малював стінгазети, плакати до різних свят, декорації до шкільних вистав.[2]

Дома, коли приходив зі школи, брав мольберта, пензлик, фарби та сідав малювати. В той час, коли його однолітки грали в м'яча, бігали, стрибали, Юрко старанно виводив на аркуші мальовничі пейзажі незвичайних куточків рідного міста. Незавжди роботи виходили такі, які очікував малий митець. Він мріяв намалювати щось незвичайне, цікаве, гарне. Так, одного разу, Юрка разом із батьками запросили родичі в гості у село Будеї Кодимського району, що на Одещині. Хлопчик не забув прихопити із собою всі необхідні для малювання інструменти. Кожного вечора він виходив на берег річки Кодима, милувався заходом сонця та малював свою першу велику картину, яка згодом отримала назву «Багряний вечір». Вона і дотепер виставляється у галереях міста Києва.[2]

Потім було ще багато плідних робіт, серед яких «Рідний край» (1970 р.), «На хуторі» (1970 р.), «Моя хата» (1972 р.), «Зачарована осінь» (1972 р.), «Сутінки» (1973 р.), «Темний ліс» (1973 р.), «В саду» (1973 р.), «Весна» (1973 р.) [3, с. 55]

Після школи вступив до Київського художнього технікуму, де, крім малювання, захопився новим для себе видом образотворчого мистецтва-скульптурою. Деякий час працює в цьому напрямі. [2]

У 1974 – 1976 роках знаходився на строковій військовій службі в Центрально-Сибірському військовому окрузі. Знайомство з місцевістю даного регіону внесло відбиток на картини цього періоду: «Сибірська завірюха», «Люта зима», «Сніжні сосни», «Олені». [2]

Окрім малювання знадобилися навички роботи із скульптурою. На території військового містечка, де художник служив, він взяв участь у створенні скульптурно-монументального ансамблю «Міста-герої», присвяченого історії Збройних Сил СРСР та Ленінського комсомолу. Після кожного навчального дня, разом із помічниками зводили містечко, яке згодом прикрашатимуть вісім скульптурних груп. В тому числі: «В. І. Ленін та Радянські Збройні Сили», галерея відмінників бойової і політичної підготовки, стенд передовиків соціалістичного змагання, панно «Історії Радянської Армії». Ю. І. Козак відмічав, що ансамбль був його солдатською дипломною роботою, що був дуже радий, що встиг її завершити. [1]

Повернувшись додому, влаштовується на роботу художником-оформлювачем. Працював в Київському метрополітені. У вільний час малював картини, які поступово стали відомі широкому колу поціновувачів мистецтва.[2]

З 1988 року і понині бере активну участь у багатьох виставках картин, серед яких: «Море в кольорі та відтінках»(1988 р., м. Київ), «Art Inside» (1990 р., м. Харків), «Ріка життя» (1991 р., м. Київ), «Мальовнича Україна» (1994 р., м. Київ), «Щедрість рідної землі» до Великодня (1996 р., м. Київ), «Україно, Україно, славний край козачий!» (1997 р., м. Запоріжжя), «Шляхами творчості» (1998 р., м. Київ), «Мистецькі родини» (1999 р., м. Львів), «Барвіста Україна» (1999 р., м. Київ), «Історичні постаті майбутнього» (2000 р., м. Київ), «Єдино моя Україно» (2000 р., м. Київ), «Барвіста Україна» (2001 р., м. Київ), «Українське село» (2002 р., м. Київ), виставки в рамках культурно-мистецьких свят «Качанівські музи» (2005 р., м. Ялта,) та «Лесина осінь» (2002 р. , м. Ялта), «Мальовнича Україна» (2006 р.,м. Одеса), «Мальовнича Україна» (2007 р., м. Тернопіль), «Мальовнича Україна» (2008 р. м. Дніпропетровськ), «Color and style» (2009 р., м. Ялта), «Перша Всеукраїнська виставка натюрморту» (2008 р., м. Київ), «Перша Всеукраїнська виставка портрета» (2008 р., м. Київ), «Барвіста Україна» (2009 р., м. Київ), «Мальовнича Україна» (2010 р., м. Київ), на 140 років від дня народження Лесі Українки (2011 р., м. Луцьк-Колодяжне), Всеукраїнська виставка «До Дня художника» (2012 р., м. Київ), «Барви світу» (2012 р., м. Київ), «Симфонія кольорів» (2013 р., м. Ялта), Всеукраїнська виставка до Дня Незалежності України (2013 р., м. Київ), Всеукраїнська Різдвяна виставка (2014 р., м. Київ), «Чудодійне полотно» (2014 р., м. Київ), « Я - Митець» (2015 р., м. Київ), «Моя Україна»(2015 р., м. Київ), Всеукраїнська виставка «До Дня художника» (2015 р., м. Київ), «Мальовнича Україна» (2016 р., м. Київ), «Море» (2016р, м. Одеса),«Кольори душі»(2017 р., м. Київ), «Єдино моя Україно»(2017 р., м. Київ); «Палітра душі» (2017 р., м. Київ), Всеукраїнська різдвяна виставка (2017 р. м. Київ), «Пробудження»(2017 р., м. Київ), «Безмежність мрій» (2018 р., м. Київ), «Український живопис» (2018

р., м. Київ), «Моя Україна» (2018 р., м. Київ), «Мальовнича Україна» (2018 р., м. Київ), «Барвіста Україна» (2018 р., м.Київ), «Осінній калейдоскоп» (2018 р, м. Київ), «Лазурное море» (2018 р., м.Одеса), «Багряна осінь» (2018 р., м. Київ), «Барви осені»(2018 р., м. Київ).[2]

Найвидатнішими картинами Юрія Козака є: «Бабусина хата», «Море», «Рідний край».[2]

В картині «Бабусина хата» художник змалював рідну домівку його батька – дім бабусі. Зобразив справжню українську домівку із солом'яним дахом, білими стінами та вікнами зі ставнями. Навколо хати - двір: господарські споруди, город, сад, відгороджені тином. Ця картина передає тепло та затишок. [3, с. 54]

Композиція картини «Море» гармонійна, розділена на дві частини, де верхня половина полотна є небом, а нижня – безпосередньо морем. Ми бачимо захід сонця, корабель, який пливе до горизонту. Картина навіює почуття спокою, теплоти, любові до природи. [3, с.54]

Милуючись картиною «Рідний край», ми бачимо мальовниче українське село, з його біленькими чепурненькими хатками, стежинку, яка стрічкою збігає до річки, яка у свою чергу тихо і спокійно несе свої води до поля. Картина пройнята світлим почуттям натхнення і замилюванням українською землею. Художник закликає нас любити, цінувати та берегти свою рідну Україну.[3, с. 55]

Юрій Козак взяв приклад зі свого батька й передав цю любов своїм донькам Марині та Ірині. Їхні картини, на жаль, не прикрашають виставок та галерей, як батькові, але вони прикрашають домашню колекцію художника. [2]

Юрій Іванович Козак відомий як самобутній художник, як в Україні так і за її межами. Велика любов до природи, до оточуючих, до рідної країни дарує йому невичерпну енергію та натхнення. Полотна художника не залишають байдужими людей своїм ліризмом, проникливістю, викликають світлі почуття. [3, с. 56]

---

1. Ефанов В. Память: Фоторепортаж/ В. Ефанов// Советский воин. – 1978. – 22 февраля.

2. Козак Ю. І. Інтерв'ю від 30 вересня 2018 року.

3. Краснопевцев О. Д. Золота палітра: мальовнича Україна/О. Д.Краснопевцев. – Київ: Фоліо, 2010. – 65 с.